

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αθήναις τῇ 1 Σεπτεμβρίου 1939

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 354

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

- Α. Ν. 1926. Περί θήρας. ... 1
 Α. Ν. 1927. Περί ἐγκρίσεως γενομένων δαπανῶν ἀρμοδιότητος
 Ὑπουργείου Γεωργίας κατὰ τὰ πρὸ τοῦ 1939-40 οἰκ. ἔτη
 καὶ χορηγίας πιστώσεως διὰ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν. ... 2

Διατάγματα

Περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ
 τρόπου διεξαγωγῆς τῆς ὑπηρεσίας Ταμείου Παρακαταθηρῶν
 καὶ Δανείων καὶ συστάσεως καὶ ἀποδόσεως παρακαταθηρῶν. 3

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 1926. 1939

Περί θήρας.

ΓΕΩΡΓΙΟΥΣ Β'
 ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφα-
 σίσταμεν καὶ διατάσσομεν.

Κυνηγετικὰ ζῶα.

Ἄρθρον 1.

1) Ἡ θήρα ἐπιτρέπεται ἐν τῇ Χώρα μόνον κατὰ τὰς δια-
 τάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ὡς θηράματα δὲ νοοῦνται τὰ ἄγρια
 ζῶα καὶ πτηνὰ, πλὴν :

α) τῶν μικροτέρων κατὰ μέγεθος τῆς σιταρίθρας μὴ περι-
 λαμβανομένης.

β) Τοῦ κύκνου, πελαργοῦ, κούκου, γυπὸς (ὀρνέου), ὄλων
 τῶν εἰδῶν τοῦ θρυκολάπτου (τσιλλητήρας), ἔσποπος (σαλα-
 πετεινοῦ) Κίρκου (κιρρινεζιοῦ), ἀκριδοθήρα (ἀγιοπουλιοῦ),
 μελισσοῦργοῦ, σίτης (τροπανάκου, σφυριχτή), αἰγοθήλη (γι-
 δοβίζι-πλάνου), τοῦ μικροῦ μελανοκεφάλου γλάρου, ὄλων τῶν
 εἰδῶν τῶν χελιδόνων καὶ ὄλων τῶν εἰδῶν τῶν νυκτοβίων,
 πλὴν τοῦ βῶα (μπούφου), χαλκοκουρούνας, δεχοχτούρας καὶ
 ψακριοῦ (γκαραβέλι).

2. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται δι' ἀποφάσεως
 αὐτοῦ νὰ περιλάβῃ καὶ ἄλλα θηράματα εἰς τὰ ὡς ἄνω ἐξι-
 ρούμενα τοιαῦτα, ἔτι δὲ νὰ ἐξαιρέσῃ αὐτῶν ὡς πρὸς ὀρισμέναν
 περιφερείαν τὰ πτηνὰ ψαρόνι, μελισσοῦργον καὶ σπουργίτην.

3. Ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δημοσιευομένη εἰς
 τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καθορίζει ἐκάστοτε τὰ ἐκ
 τῶν θηραμάτων χαρακτηριζόμενα ὡς ἐπιβλαβή.

Μέσα ἀσκήσεως.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ θήρα ἐπιτρέπεται νὰ ἀσκῇται μόνον διὰ συνήθους κυ-
 νηγετικοῦ πυροβόλου ὅπλου καὶ κυνηγετικοῦ μαχαίριου μετὰ
 ἢ ἄνευ κυνός.

2. Εἰς τοὺς μονίμους κατοίκους τῶν Ἐπαρχιῶν Γυθείου.
 Οἰτύλου καὶ Κυθήρων, ἐπιτρέπεται ἐξαιρετικῶς ἡ χρησιμοποί-
 ησις φορητῆς ἀπόχης πρὸς σύλληψιν ὀρτύγων ἀπὸ 25 Αὐγού-
 στου μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου.

Ἡ ἐξαγωγή ζώντων ὀρτύγων ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἐπαρχιῶν
 ἀπαγορεύεται.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ κατοχή, ἡ τοποθέτησις καὶ ἡ χρῆσις
 παγίδων δηλητηρίων, δικτύων, βρόχων, ἐλαστικῆς σφενδόνης,
 ἱξοῦ καθρεπτῶν καὶ παντὸς εἶδους ἐλκυστικῶν φώτων ἢ ὀρ-
 γάνων ἢ ἄλλων ἀναλόγων μέσων σκοπὸν ἔχοντων τὴν θήραν
 ἢ σύλληψιν ἢ θανάτωσιν ἐν γένει ἀγρίων ζώων καὶ πτηνῶν,
 ὡς καὶ ἡ ἐμπορία, κατασκευὴ καὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγή
 τῶν ὀργάνων καὶ ὕλων τούτων.

4. Χρῆσις δηλητηρίων καὶ παγίδων ἐπιτρέπεται νὰ γίνεται
 μόνον ὑπὸ τῆς δασικῆς Ὑπηρεσίας τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ
 Γεωργίας καὶ μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐξοντώσεως ἐπι-
 βλαβῶν θηραμάτων.

Ἀπηγορευμένοι χώροι.

Ἄρθρον 3.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ θήρα ἐντὸς πόλεων, κωμοπόλεων, χω-
 ρίων ἢ συνοικισμῶν ἐν γένει καὶ εἰς ἀκτῖνα 250 μ. ἀπὸ τοῦ
 ἄκρου τῶν τελευταίων οἰκιῶν, ἢ εἰς ἀκτῖνα 100 μ.
 ἀπὸ μεμονωμένων οἰκιῶν. Κατὰ παρέκκλισιν τοῦ προηγουμένου
 ἐδαφίου καὶ μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου Δασάρχου, ὁ Ὑπουργὸς
 Γεωργίας δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐξόντωσιν ἐπιβλαβῶν θη-
 ραμάτων.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ θήρα ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ
 ἰδιοκτήτου νομέως ἢ μισθωτοῦ α) ἐντὸς ἀμπελώνων ἀπὸ τῆς
 25 Αὐγούστου μέχρι τῆς λήξεως τοῦ τρυγητοῦ, β) ἐντὸς ἀ-
 συγκομιστῶν μπουστανίων καὶ καπνοφυτειῶν, γ) ἐντὸς λειμῶ-
 νων ἀθερίστων, δ) ἐντὸς καλλιεργημένων ἀγρῶν καὶ γενι-
 κῶς καλλιεργημένης ὁπωσδήποτε ἐκτάσεως, ἐφ' ὅσον ἡ ἐν-
 τὸς αὐτῆς ἐξάττησις τῆς θήρας βλάπτει τὴν καλλιέργειαν.

Ἐφ' ὅσον ὅμως αἱ ἐκτάσεις αὗται δὲν εἶναι περιπερραγμέ-
 ναι διὰ συνεχοῦς φράκτου, ἐπιτρέπεται ἡ δι' αὐτῶν διέλευσις
 τῶν κυνηγῶν, ὑποχρεομένων νὰ βαίνοσι μετὰ προσταγῆς καὶ
 ν' ἀκολουθοῦσι τὰς ἐν τῷ κτήματι διδόμεναι πρὸς ἀποφυγὴν
 πάσης ζημίας εἰς τὴν καλλιέργειαν. Ταῦτοχρόνως ὑποχρεοῦν-
 ται οἱ κυνηγοὶ κατὰ τὴν διέλευσίν των ταύτην, νὰ ἔχωσι δε-
 δεμένους τοὺς κυνηγετικούς των κύνας.

3. Απαγορεύεται η θήρα εντός του πυρήνος των εθνικών δρυμών.

Ειδικαί διατάξεις απαγορεύσεως και άσκήσεως τής θήρας.

Άρθρον 4.

1. Προς πολλαπλασιασμόν των θηραμάτων η έξέρσιν υπ' αὐτῶν τόπων καταφυγίου ή δημιουργίαν πάρκων φυσικῆς έκτροφῆς αὐτῶν και ἐν γένει χάριν κοινῆς ωφέλειας, ὁ Ὑπουργός Γεωργίας δύναται νά απαγορεύη τήν θήραν ἐντελῶς ή ἐπὶ ὀρισμένον χρόνον ὀρισμένων ή ὅλων ἐν γένει τῶν θηραμάτων εἴτε καθ' ὅπαν τὸ Κράτος εἴτε και εἰς περιωρισμένας ἐκτάσεις.

2. Ἐπιτρέπεται κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας εἰς τοὺς ἰδιοκτησίας περιπεφραγμένον κτημάτων ή νησίδων ἀσκέτως τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν ή ἀποκλειστικῇ ἐνάσκησις κυνηγίου μόνον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἀπαγορευομένου τοῦ κυνηγίου ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἰδιοκτητοῦ νομῶς ή μισθωτοῦ.

3. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύουν ἐπίσης.

α) Εἰς τὰ πανεπιστημιακὰ δάση τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

β) Εἰς ἀπεριφράκτους ἰδιοκτησίας ἐκτάσεως οὐχὶ μικρότερας τῶν 300 ἐκταρίων, ὅταν εἰς αὐτάς ὁ ἰδιοκτήτης, νομῶς μισθωτῆς ἐγκαταστήσῃ φυσικὰ ή τεχνητὰ ἐκτροφεία φασιανῶν ή δορκάδων, ή ἐλάφων ή αἰγάγων, ἰδίαις του δαπάναις και ὑπὸ τήν φύλαξιν φυλάκων ἀμειβομένων υπ' αὐτοῦ.

Ἐν περιπτώσει μὴ εὐδοκίμησεως τῆς ὡς ἄνω ἐγκαταστήσεως αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἀτονοῦσι.

4. Ἐπιτρέπεται ή κατὰ τὸ φθινόπωρον θήρα τῶν ἀποδημικῶν πτηνῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἀπανταχοῦ τῆς Χώρας, μάλιστα δὲ εἰς τὰς περιοχὰς ἐκείνας αἱ ὁποῖαι συγγάνουσιν ἀνεγνωρισμέναι ὡς σταθμοὶ συγκεντρώσεως ή ἀναπαύσεως αὐτῶν κατὰ τήν ἐπὶ τὴν τῶν περασμάτων. Οὐδεὶς δύναται νά ἀξιώσῃ δικίωμά ἀπαγορεύσεως τῆς θήρας λόγῳ ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῶν ἀνέκαθεν ἀνεγνωρισμένων ὡς σταθμῶν ἀθρόας συγκεντρώσεως ή ἀναπαύσεως τῶν ἀποδημικῶν κυνηγετικῶν πτηνῶν, ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται περὶ καλλιεργείων ἐδάφους ἀποκλειουσῶν τήν ὑπὸ ξένων ἐνάσκησιν τῆς θήρας ἐντὸς αὐτῶν, ή περὶ δεινδροκομικῶς καλλιεργουμένης ἐκτάσεως συνεχοῦς μετὰ κατοικίας, ὅποτε κατ' ἀμφοτέρως τὰς περιπτώσεις ταύτας ή ἰδιοκτησία δέον νά εἶναι περιπεφραγμένη διὰ συνεχοῦς φράκτου.

Κυνηγετικαὶ περιοχαί.

Άρθρον 5.

1. Ὡς κυνηγετικαὶ συνεχεῖς περιοχαὶ χαρακτηρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐκτάσεις ἀνεξαρτήτως ἰδιοκτησίας οὐχὶ μικρότεραι τῶν τριακοσίων ἐκταρίων, ὅπου ή θήρα ὀρισμένου εἶδους ή ὀρισμένου ἀριθμοῦ θηραμάτων ἐπιτρέπεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, εἴτε κατόπιν ἐδικῶν ἀδειῶν, εἴτε κατόπιν ἐνοικιάσεως.

2. Αἱ κυνηγετικαὶ περιοχαὶ δὲν δύναται νά περιέχουν λίμνας ή ἀνεγνωρισμένους σταθμοὺς διαβάσεως κατὰ τὸ φθινόπωρον ὀρεγῶν ή τρυγόνων.

3. Βασιλικά Διατάγματα ἐκδιδόμενα πρότασι τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δύναται νά καθορίζωσι τὸν τρόπον τῆς ἀσκήσεως τῆς θήρας και τὸ εἶδος αὐτῆς ἐντὸς τῶν κυνηγετικῶν περιοχῶν βάσει κυνηγετικῶν πινάκων ή ἐκθέσεως μετ' ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, τὰ τῶν ἐδικῶν ἀδειῶν και τῆς δι' αὐτάς πληρωμῆς και γενικῶς τὰς λεπτομερείας τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἀρθρου.

Χρόνος θήρας.

Άρθρον 6.

1. Ἡ ἐτησίᾳ κυνηγετικὴ περίοδος καθ' ἣν ή θήρα ἐπιτρέπεται γενικῶς ἀρχεται τήν 25 Αὐγούστου και λήγει τήν 10 Μαρτίου ἐπιτρέπεται δὲ αὕτη μόνον κατὰ τήν ἡμέραν ἣτοι ἡμισίαν ὥραν πρὸ τῆς ἀνατολῆς και μέχρις ἡμισείας ὥρας μετὰ τήν δύσιν τοῦ ἡλίου.

2. Ἡ θήρα τοῦ λαγωῦ και τῆς ὀρεινῆς πέρδικας λήγει τήν 10 Ἰανουαρίου, τῆς δὲ πεδινῆς πέρδικας ἐπιτρέπεται ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου μέχρι 15 Δεκεμβρίου.

3. Απαγορεύεται μέχρις 25 Αὐγούστου 1944 ή θήρα ἐλάφων, δορκάδων, αἰγάγων και φασιανῶν.

4. Ἀπὸ 11 Μαρτίου μέχρις 25 Αὐγούστου ὁ Ὑπουργός Γεωργίας δύναται νά ἐπιτρέπῃ τήν ἀνευ χρησιμοποίησεως κυνῶν ἐξόντωσιν ἐπιδελῶν θηραμάτων και τήν καταστροφὴν τῶν φωλεῶν των ὑπὸ τήν ἐποπτείαν ἀρμοδίου δασικοῦ ὀργάνου.

Γενικαὶ ἀπαγορεύσεις.

Άρθρον 7.

1. Απαγορεύεται α) ή θήρα τῶν ὠφελῶν πτηνῶν, β) ή καταστροφὴ και ή σύλληψις τῶν φωλεῶν τῶν ὠνῶν και τῶν νεοσσῶν, γ) τὸ καρτέρι εἰς τὰς πηγὰς, δ) ή θήρα καθ' ὁμάδας με περισσοτέρους τῶν 10 κυνηγῶν, ε) ή ὑπὸ ἰδιωτῶν σύλληψις και διατήρησις ἐν αἰχμαλωσίᾳ κυνηγετικῶν ζῶων και παντὸς εἶδους πτηνῶν πλην τῶν ἐξωτικῶν, στ) ή χρησιμοποίησις ἀνευ ὅπλου κυνῶν διὰ θήραν, ζ) ή κυκλοφορία ἀνεπιτηρήτων κυνῶν ἐν τῇ ὑπαίθρῳ, ὅτινες τότε φονεύονται, η) ή μεταφορὰ ὡς και ή κατοχὴ κυνηγετικῶν ὅπλων εἰς ὑπαίθρους τόπους παραθερισμοῦ ἐκτὸς τοῦ χρόνου τῆς κυνηγετικῆς περιόδου, θ) ή μετὰ κυνηγετικοῦ ὅπλου ή κυνὸς διάβασις δι' ἀπαγορευμένων εἰς τήν θήραν ἐκτάσεων, ι) ή θήρα τοῦ λαγωῦ ὅταν τὸ ἔδαφος εἶναι κακαλυμμένον ὑπὸ χιόνος.

2. Ὁ Ὑπουργός Γεωργίας δύναται νά ἀπαγορεύῃ τήν ἀγοραπωλησίαν οἰουδήποτε ἐνδημικοῦ θηράματος κατὰ περιφέρειας ή καθ' ὅπασαν τήν Ἑπικράτειαν.

Άδειαι θήρας.

Άρθρον 8.

1. Ἡ θήρα ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τὸν κάτοχον ἀδείας κυνηγίου, ἐκδιδόμενης ἐκ διπλοτύπων βιβλίων ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς και ἐν ἐλλείψει τοιαύτης ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν Χωροφυλακῆς.

2. Ἡ ἀδεία κυνηγίου εἶναι προσωπικὴ και ἀμεταβίβητος, διακρίνεται δὲ εἰς τοπικὴν, ἰσχύουσαν ὡς πρὸς τήν κυνηγετικὴν περιφέρειαν ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐξεδόθη και εἰς γενικὴν ἰσχύουσαν ὡς πρὸς ὅλῃν τὴν Ἑπικράτειαν. Τὰ τοῦ τύπου και τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀδειῶν κυνηγίου κανονίζονται διὰ διαταγῶν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

3. Ἡ Ἑπικράτεια διαίρεται εἰς τὰς ἐξῆς ὁκτὼ κυνηγετικὰς περιφέρειας: 1) Κρήτης, 2) Πελοποννήσου μετὰ τῶν Νήσων Ὑδρας, Σπετσῶν, Πόρου, Ζακύνθου και Κεφαλληνίας, 3) Στερεᾶς Ἑλλάδος ἐπίσης μετὰ τῶν Νήσων Ἰθάκης, Κελάμου, Ὑδρας, Σπετσῶν, Πόρου, Λευκάδος, Εὐβοίας, Σκύρου, Αἰγίνης, Σαλαμῖνος και Κυκλάδων, 4) Νήσων Ἀρχιπελάγους, 5) Ἡπείρου μετὰ τῶν Νήσων Κερκύρας και Παξῶν, 6) Θεσσαλίας μετὰ τῶν Νήσων Σποράδων, 7) Μακεδονίας, 8) Θράκης μετὰ τῶν Νήσων Θάσου και Σαμοθράκης.

4. Πρὸς ἐκδοσιν ἀδειῶν κυνηγίου ἀπαιτεῖται ὑπόβολή αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀναγραφούσης τὸ ὀνοματεπώνυμον

μόν αὐτοῦ, ὄνομα πατρός, τὴν μόνιμον κατοικίαν του (πόλιν, χωρίον, συνοικισμόν, ὁδὸν καὶ ἀριθμὸν), τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ καὶ ὑπεύθυνον δηλώσιν ὅτι δὲν συντρέχουσιν οἱ ἐμποδίζοντες τὴν χορήγησιν τῆς ἀδείας λόγοι, β) εὐκρινεῖς φωτογραφίας, γ) βεβαιώσεως ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου τοῦ συνεργαζομένου ἀρμοδίου κυνηγετικοῦ σωματείου. ὅτι ὡς πρὸς τὸν αἰτούντα δὲν συντρέχουν οἱ ἐμποδίζοντες τὴν χορήγησιν τῆς ἀδείας λόγοι καὶ ὅτι οὗτος εἶναι πολίτης Ἑλλήν καὶ μέλος τοῦ σωματείου ἢ ἀντ' αὐτῆς πιστοποιητικὸν τοῦ ἀρμοδίου Γραμματέως τοῦ οἰκείου ποινικοῦ μητρώου, δ) γραμματίου ἢ διπλοτύπου εἰσπράξεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δραχμῶν ἑκατὸν προκειμένου περὶ ἐκδόσεως τοπικῆς ἀδείας κυνηγίου, διακοσίων πεντήκοντα δὲ προκειμένου περὶ γενικῆς, κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἄνευ τοῦ προσθέτου 40 ο) ἢ ἄλλης τινὸς ἐπιβαρύνσεως, ε) γραμματίου ἢ διπλοτύπου εἰσπράξεως δραχμῶν ἑκατὸν ὑπὲρ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου γεωργίας, κτηνοτροφίας καὶ δασῶν.

5. Πρὸς χορήγησιν ἀδείας κυνηγίου τοπικῆς ἢ γενικῆς εἰς ὑψηλούς ξένων κρατῶν ἀπαιτεῖται ἡ ὑποβολὴ α) ἐγγράφου συγκαταθέσεως τῆς οἰκείας ἀρχῆς ἀστυνομίας ἢ χωροφυλακίας, β) γραμματίου ἢ διπλοτύπου εἰσπράξεως δραχμῶν διακοσίων πεντήκοντα ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, καὶ γ) γραμματίου ἢ διπλοτύπου εἰσπράξεως δραχμῶν ἐπτακοσίων πεντήκοντα ὑπὲρ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου γεωργίας, κτηνοτροφίας καὶ δασῶν.

6. Πρὸς ἐκδόσιν ἀδείων κυνηγίου διὰ τὰς περιοχὰς τῆς παραμεθορίου ἀπαιτεῖται πρὸς τὴν θεωρησίαν ἄνευ χαρτοσημάνσεως τῆς σχετικῆς αἰτήσεως καὶ ὑπὲρ τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν προκαλούμεως.

Ἀπαγορεύσεις χορηγήσεως ἀδείων θήρας.

Ἄρθρον 9.

1. Ἀδεία κυνηγίου δὲν χορηγεῖται: Εἰς τοὺς οἰανδήποτε ποινὴν καταδικασθέντας ἐπὶ κακούργηματι ἢ πλημμελήματι ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 21, 22, 23 καὶ 24 ποινικοῦ νόμου, ὡς καὶ εἰς τοὺς εἰς οἰανδήποτε ποινὴν καταδικασθέντας ἐπὶ ληστείᾳ, ἐμπρησμῷ, φθορᾷ ξένης ιδιοκτησίας, εἰς βαθμὸν τοῦλάχιστον πλημμελήματος, ζωοκλοπῇ, ζωοκτονίᾳ, ἀνθρωποκτονίᾳ ἐξ ἀμελείας, ἀνυποταξίᾳ, λιποταξίᾳ, κατασκοπείᾳ, παρανόμῳ ὀπλοφορίᾳ, ὀπλοχρησίᾳ, πλαστογραφίᾳ, καὶ δις ἐπὶ παραβάσει τῶν διατάξεων τῶν περὶ θήρας καὶ δασῶν νόμων.

Μετὰ πάροδον 5 ἐτῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως τῆς πράξεως δύναται νὰ τύχῃσιν ἀδεία κυνηγίου κατὰ τὴν ἐπομένην κυνηγετικὰ γνομοδότησιν τῆς οἰκείας δασικῆς ἀρχῆς, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπέπεσαν ἐν τῷ μεταξὺ εἰς οἰανδήποτε ποινικὴν παράβασιν. Εἰς τοὺς μὴ συμπληρώσαντας τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας των, εἰς τοὺς κωφούς, τοὺς ἀλάλους, τοὺς μανιακούς, τοὺς παράφρονες τοὺς ἐπιληπτικούς, τοὺς ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν διατελοῦντας.

2. Οἱ καταδικασθέντες δι' οἰανδήποτε παράβασιν τοῦ παρόντος Νόμου τελεσθεῖσαν κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον δὲν δύναται νὰ τύχῃσιν ἀδείας κυνηγίου κατὰ τὴν ἐπομένην κυνηγετικὴν περίοδον.

3. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Στρατιωτικῶν ἢ Ναυτικῶν ἢ Ἀεροπορίας δύναται ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν χορήγησιν ἀδείων κυνηγίου εἰς τοὺς κατοίκους ὠρισμένων περιοχῶν ἐφ' ὅσον λόγοι ἀσφαλείας ἐπιβάλλουν τοῦτο.

4. Προτάσει τοῦ Ὑφυπουργοῦ Δημοσίας Ἀσφαλείας δύναται ν' ἀπαγορεύηται ἡ χορήγησις ἀδείων κυνηγίου εἰς ἄτομα χαρακτηριζόμενα ὡς ἐπικίνδυνα εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν ἢ νὰ κατασχεῖνται αἱ εἰς ταῦτα τυγχόντες χορηγήσεσιν τοιαῦται ἄνευ ἐπιστροφῆς τῶν καταβληθέντων πρὸς ἐκδόσιν αὐτῶν χρηματικῶν ποσῶν.

Μέτρα προστασίας.

Ἄρθρον 10.

1. Ιδιοκτῆται, νομεῖς, ἢ ἐνοικιασταὶ οἰκιῶν, κήπων ἢ ἀγρῶν, ὑποχρεοῦνται νὰ καταστρέψωσι τὰς ἐκ τῶν πτηνῶν καλοὺς, (κάβρια) καὶ μακρόουρους κίτσας (καρακάξας) κατασκευαζόμενας φωλεὰς εἰς τὰς οἰκίας ἢ παραρτήματα αὐτῶν ἢ εἰς δένδρα φυόμενα ἐντὸς τῶν κήπων ἢ ἀγρῶν των.

2. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ διατάσῃ καὶ ἐπ' ἀμοιβῇ τὴν δι' οἰουδήποτε μέσου καταστροφὴν ὠρισμένων θηραμάτων καὶ τῶν φωλεῶν αὐτῶν ἐπιζημιῶν εἰς τὴν γεωργικὴν, κτηνοτροφικὴν, δασικὴν καὶ κυνηγετικὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν, μάλιστα δὲ ἐκ τῶν πτηνῶν τῶν ἀπαριθμουμένων εἰς τὴν συναρθεῖσαν ἐν Παρίσιος σύμβασιν.

3. Δύναται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας ν' ἀπαγορεύῃ τὴν ἐκ χέρσων ἐκτάσεων ὡς καὶ τὴν κοπὴν ἢ βλάβην δένδρων μεμονωμένων ἢ δενδρυστάδων καὶ δενδρστοιχιῶν τῶν ὁποίων ἡ διατήρησις ἐπιβάλλεται πρὸς διαμονὴν, διατροφὴν, κατασκευὴν φωλεῶν καὶ καταφύγιον τῶν πτηνῶν.

4. Εἰς τὸ ἄρθρον 34 παρ. 1 τοῦ Α. Ν. 574 μετὰ τὴν λέξιν «ἀκρίδων» προστίθενται αἱ λέξεις «ἐπιβλαστῶν εἰς τὴν γεωργικὴν, κτηνοτροφικὴν καὶ κυνηγετικὴν οἰκονομίαν θηραμάτων».

Ἄρθρον 11.

1. Πλὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Νόμου 4173)1929 περὶ δασικοῦ κώδικος δασοφυλάκων καθίστανται δασοφύλακες δ' τάξεως εἰς τοὺς ὁποίους ἐκτὸς τῶν δασικῶν αὐτῶν καθηκόντων ἀνατίθεται ἰδιαιτέρως καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

Οἱ δασοφύλακες οὗτοι τοποθετούμενοι κυρίως εἰς τοὺς ἐθνικοὺς δρυμούς καὶ τὰς κυνηγετικὰς περιοχὰς ἐξομοιοῦνται ὡς πρὸς τὰ περὶ τὰ δάση καὶ τὴν θήραν καθήκοντα καὶ δικαιώματα αὐτῶν πρὸς δασοφύλακας γ' τάξεως, εἶναι ἑκτακτοὶ καὶ προσλαμβάνονται ἐπὶ ἀντιμισθίᾳ ἐννεακοσίων δραχμῶν κατὰ μῆνα καταβαλλομένη ἐκ τῶν κυνηγετικῶν προσόδων τοῦ κεντρικοῦ ταμείου γεωργίας, κτηνοτροφίας καὶ δασῶν, διὰ μίαν διετίαν, δυναμένην ν' ἀναεωθῇ, τῆς ἀντιμισθίας αὐτῶν δυναμένης τότε νὰ αὐξηθῇ εἰς 1000 δραχμὰς μηνιαίως.

2. Μετὰ διετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν οἱ δασοφύλακες δ' τάξεως δύναται νὰ καταλάβωσι κενὰς ὀργανικὰς θέσεις δασοφυλάκων γ' τάξεως.

3. Τὸ διατιθέμενον πρὸς ἀντιμισθίαν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο δασοφυλάκων δ' τάξεως χρηματικὸν ποσὸν ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ οὐλοῦ καθορίζεται κατὰ διετίαν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἐν τρίτον τῶν ὀλικῶν κυνηγετικῶν προσόδων τοῦ κεντρικοῦ ταμείου γεωργίας, κτηνοτροφίας καὶ δασῶν.

4. Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δύναται νὰ καθορίζωνται ἀποσπασματικῶς τὰς προόδους, αἱ εἶδρα καὶ περιφέρειαι τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο δασοφυλάκων δ' τάξεως μὴ ἰσχύοντες διὰ τοῦτους τοῦ νόμου ΦΜ' «περὶ ἐντοπιότητος κλπ.» τὰ τῆς προσλήψεως καὶ ἀπολύσεως αὐτῶν μετὰ πρότασιν τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου καὶ Ἐπιθεωρητοῦ δασῶν, τὰ τῶν ὁδοπορικῶν αὐτῶν ἐξόδων, καταβαλλομένων ἐπίσης ἐκ τῶν κυνηγετικῶν προσόδων τοῦ κεντρικοῦ ταμείου γεωργίας, κτηνοτροφίας καὶ δασῶν, ὅταν διαταγῇ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐξέρχωνται οὗτοι τῆς περιφερείας των.

5. Ἰδιωτικοὶ φύλακες θήρας προσλαμβάνόμενοι ὑπὸ κυνηγετικῶν σωματείων ἢ ὑπὸ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἢ δασοκτημόνων καὶ ἀμοιβόμενοι ὑπ' αὐτῶν, δύναται ν' ἀναγνωρισθῶσι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐξομοιούμενοι τότε ὡς πρὸς τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα αὐτῶν, πρὸς δασοφύλακας δ' τάξεως, πλὴν τῆς ἀντιμισθίας.

Πόροι και έξοδα.

"Αρθρον 12.

1. Τα κατά την δημοσίευσιν του παρόντος νόμου υφιστάμενα ταμεία θήρας καταργούνται, οι δε σκοποί οι επιδιωκόμενοι υπό αυτών ως και αι αρμοδιότητές των ασκούνται εφεξής υπό των γεωργικών ταμείων των νομών. Προς επίτευξιν των σκοπών αυτών τα γεωργικά ταμεία επιχορηγούνται αναλόγως από το κεντρικόν ταμείον γεωργίας, κτηνοτροφίας και δασών.

2. Πάσα περιουσία και μέλλουσα τυχόν πρόσδοτος των καταργουμένων ταμείων θήρας περιέρχεται υπό ίδιον λ)σμόν, άνευ μεταβολής σκοπού, εις το κεντρικόν ταμείον γεωργίας, κτηνοτροφίας και δασών, ύπεισερχόμενον, εις τας ύποχρεώσεις των. Κατ' εξαίρεσιν, τα έπιπλα και σκέυη των ταμείων θήρας περιέρχονται εις τα οικεία δασαρχεία ή δασονομεία.

3. Πόροι του κεντρικού ταμείου γεωργίας, κτηνοτροφίας και δασών πρὸς εκπλήρωσιν των κατά τὸν παρόντα νόμον σκοπῶν των εἶναι : α') αἱ κατά τὸ άρθρον 8 παρ. 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος νόμου καταβολαὶ ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς λήψιν κυνηγίου, β') τὰ ἐκ τῶν κυνηγετικῶν περιοχῶν τυχόν έσοδα.

4. Οἱ κατά τὴν προηγουμένην παράγραφον πόροι εἰσπράττονται διὰ γραμματίου παραλαβῆς ὑπὸ τὸν χρηματικὸν λ)σμόν «ἀλληλόχρεον» (τρέχουμένοι) λ)σμοὶ νομικῶν προσώπων καὶ εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ εἰδικῶς ὑπὲρ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου γεωργίας, κτηνοτροφίας καὶ δασῶν».

5. Οἱ ἐκ τῆς κατά τὸν παρόντα νόμον διαρρυθμίσεως περιερχόμενοι εἰς τὸ κεντρικόν ταμείον γεωργίας, κτηνοτροφίας καὶ δασῶν πόροι ἢ έσοδα ἢ περιουσίαι, ὡς καὶ ἡ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς κυνηγετικῆς οἰκονομίας ἐν γένει ἐπιχορήγησις τοῦτου πρὸς τὰ γεωργικά ταμεία διατίθενται : α') πρὸς καταδίδωσιν καὶ ἐξόντωσιν ἐπιδαλδῶν εἰς τὴν κυνηγετικὴν, δασικὴν, κτηνοτροφικὴν καὶ γεωργικὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν θηραμάτων, β') πρὸς τὴν κατ' έγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἀγορὰν ἐκτάσεων ἢ νηρίδων ἔνθα ζῶσιν Αἰγραργοὶ ἢ ἄλλα σπάνια θηράματα ἢ πρὸς δημιουργίαν εἴτε φυτικῶν εἴτε τεχνικῶν ἐκτροφείων θηραμάτων ἢ πρὸς καταβολὴν ἀποζημιώσεως τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν τυχόν ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριουμένων πρὸς τὸν ὡς ὄνω σκοπὸν εἴτε κτημάτων οἰασδήποτε φύσεως ἐκτὸς τῶν πυρήνων τῶν ἐθνικῶν δρυμῶν ἢ ἀλλαχού εἴτε νησίδων. Αἱ ἀπαλλοτριώσεις αὗται ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς ἰσχύουσας περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων διατάξεις, γ') πρὸς καταβολὴν τῆς ἀντιμισθίας, τῶν ὁδοποιικῶν ἐξόδων τῶν δασοφυλάκων δ' τάξεως καὶ πρὸς ἀγορὰν ὀπλισμοῦ καὶ στολῆς αὐτῶν τε καὶ τῶν λοιπῶν δασοφυλάκων. δ') πρὸς τὴν μετ' έγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καταστροφῆν τῶν μὴ διὰ δημοπρασίας διατιθεμένων κυνηγετικῶν ὄπλων ἢ ἄλλων παρανόμων μέσων καὶ ὀργάνων θήρας. ε') διὰ τὰς δαπάνας ἐν γένει δακτυλιδώσεως μεταναστευτικῶν πτηνῶν καθ' ἃ πράξεις τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἤθελον ὀρίσει, στ') διὰ τὴν ἀγορὰν καὶ μεταφορικὰ διαφόρων θηραμάτων πρὸς ἐμπλουτισμὸν τῶν πυρήνων τῶν ἐθνικῶν θρυμῶν ἢ τῶν κυνηγετικῶν περιοχῶν ἢ ἄλλων μερῶν καὶ γενικῶς διὰ πᾶσαν συναφῆ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου δαπάνην.

6. Προκειμένου νὰ ληφθῇ ἀπόφασις διὰ ζητήματα ἀφορῶντα τὴν θήραν ἢ γενικῶς τὰ διὰ τοῦ παρόντος ρυθμιζόμενα θέματα εἶναι ἀπαραίτητος ἡ παρουσία εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ γεωργικοῦ ταμείου τοῦ ἐκ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας προσερχομένου μέλους αὐτοῦ.

Κυνηγετικά Σωματεία.

"Αρθρον 13.

1. Τὰ κυνηγετικά σωματεία ὑπάγονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, ὡς συνεργαζόμενα δὲ κυνηγετικά σωματεία ἀνα-

γνωρίζονται ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐπιδιώκουν ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν πολιτείαν τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ κυνηγετικοῦ πλοῦτος τῆς Χώρας, τὴν προστασίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων κάρπωσιν αὐτοῦ.

2. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀναγνωρισθῶν ὡς συνεργαζόμενα κυνηγετικά σωματεία πλείονα τοῦ ἐνὸς ἐν τῇ ἑδρᾷ ἐκάστου δασαρχείου ἢ δασονομείου ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν αὐτῶν ὑπερβαίῃ τὰ χίλια, ὁπότε δύνανται νὰ ἀναγνωρισθῶν τόσα συνεργαζόμενα κυνηγετικά σωματεία ὅσαι χιλιάδες κυνηγῶν λαμβάνουν ἀδειαν κυνηγίου ἐν αὐτῇ.

3. Ἐκαστον συνεργαζόμενον κυνηγετικὸν σωματεῖον δύναται νὰ ἰδρύσῃ παραρτήματα αὐτοῦ εἰς κομποπόλεις ἢ χωρία ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ τῆς περιφερείας τοῦ καθοριζομένης κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

4. Ἐκ τῶν ἐπὶ τὰς μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἐκάστου συνεργαζομένου κυνηγετικοῦ Σωματείου τὰ τρία διορίζονται, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας. Τῶν συνεδριάσεων δὲ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ τῆς γενικῆς συνελεύσεως δύναται νὰ μετᾷσῃ ὡς ὑπουργικὸς ἐπίτροπος ὁ ἀρμόδιος θασάρχης ἢ ἑτερος δασικὸς ὑπάλληλος ὁρίζομενος ὑπὸ αὐτῶν ἢ ἄλλον πρόσωπον ὁρίζομενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

5. Διοικητικὰ συμβούλια συνεργαζομένων κυνηγετικῶν σωματείων μὴ ἐκτελοῦντα προσηκόντως τὰ καθήκοντά των παύονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ὁρίζουσης συγχρόνως εἴτε τὰ νέα μέλη αὐτῶν εἴτε τριμελὴ διευθύνουσαν ἐπιτροπὴν μέχρις ἀποκατάστασεως τῆς τάξεως.

6. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι μέλος συνεργαζομένου κυνηγετικοῦ σωματείου ὁ μὴ θυνάμενος νὰ λάβῃ ἀδειαν κυνηγίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

7. Εἰς διοικητικὰ συμβούλια συνεργαζομένου σωματείου ἀπαγορεύεται ἡ συμμετογὴ ἀντιπροσώπων ἢ ἐμπόρων ὄπλων ἢ κυνηγετικῶν ἐν γένει εἰδῶν, ὡς καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν ἢ μελῶν τοῦ σωματείου καταδικασθέντων ἁπαξ ἐπὶ παραβάσει τῶν περὶ θήρας ἢ δασῶν διατάξεων.

8. Τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς ἐκάστου μέλους τῶν συνεργαζομένων κυνηγετικῶν σωματείων ὁρίζεται εἰς δραχμὰς τριάκοντα, ἢ δὲ ἐτήσια συνδρομὴ, καταβαλλομένη ἐφ' ἅπαξ κατ' ἔτος, ὁρίζεται εἰς δραχμὰς τεσσαράκοντα, κατοίκων ὡς πόλεων μικροτέρων τῶν 10.000 κατοίκων, εἰς δραχμὰς εἴκοσι. Ἐκ τῶν ἐσόδων τούτων τὸ ἥμισυ τοῦλάχιστον διατίθεται πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν οἰλοθηραματικῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου σκοπῶν.

9. Ἡ γενικὴ συνέλευσις τοῦ σωματείου θύναται κατὰ τὰ κεκανονισμένα νὰ αὐξήσῃ τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς καὶ τὴν ἐτήσιαν συνδρομὴν τῶν μελῶν τοῦ σωματείου, μετ' έγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ὁπότε ἡ ἐπιτροπείσα αὐξήσεως δύναται νὰ διατίθεται πρὸς τοὺς ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως ὁρισθέντας κυνηγετικὸς σκοπούς.

10. Κατὰ τὰ λοιπὰ περὶ κυνηγετικῶν σωματείων ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 281)1914 καὶ αἱ ἰσχύουσαι ἐκαστοτε τροποποιήσεις τοῦτου ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ἐκαστοτε ἰσχύοντος περὶ θήρας νόμου.

Κυνηγετικοὶ κῶνες.

"Αρθρον 14.

1. Τὰ συνεργαζόμενα κυνηγετικά σωματεία ὑποχρεοῦνται ὅπως χορηγῶσι εἰς τοὺς ἐκ τῶν μελῶν αὐτῶν κυρίου κυνηγετικῶν κῶν ἐπὶ καταβολῇ δραχμῶν εἴκοσι πέντε, δελτίον ταυτότητος κυνηγετικοῦ κῶνός, ἐξ ἡριθμημένου διπλοτύπου βιβλίου ἐν τῷ ὁποίῳ ἀναγράφεται τὸ γένος, ἡ ἡλικία, τὸ εἶδος, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο χαρακτηριστικὸν αὐτῶν. Τὸ δελτίον τοῦτο εἶναι ἀτομικὸν δι' ἑκαστον κῶνα, καὶ χρησιμεύει πρὸς ἀναγνώρισιν τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ κῶνός. Εὐκρινῆς καὶ πρόσφατος φω-

τογραφία του κυνός επικολλάται επί τε του δελτίου ως και επί του στελέχους, σφραγισμένου και θεωρουμένη υπό της οικείας αρχής της εκδιδούσης και την άδειαν κυνηγίου του κυρίου του κυνός, άνευ χαρτοσημάνσεως.

2. Η μεταφορά κυνηγετικού κυνός άνευ δελτίου ταυτότητας τούτου άπαγορεύεται.

3. Ο εύρισκων και κατακρατών κυνηγετικόν κύνα περιπλανώμενον υποχρεούται επί ταίς υπό του ποινικού νόμου άπαγορευόμεναις ποιναίς της υπεξαίρεσεως, όπως αθωρεί παραδότην τούτον εις την πλησιέστεράν αρχήν αστυνομίας, χωροφυλακής, ή δασικήν, της αστυνομίας ή χωροφυλακής υποχρεωμένης να είδοποιή άμέσως τήν πλησιέστερον δασικόν όργανον. Η δασική ή και άλλη αρχή παραδίδει τόν κύνα εις τόν οικείον συνεργαζόμενον κυνηγετικόν σωματεϊόν τόν όποιον υποχρεούται όπως φροντίξη προς εύρεσιν του κατόχου και περί εις τούτον αποδόσεως του κυνός, μετά την καταβολήν των μέχρι της ημέρας της αποδόσεως έξόδων διατροφής του κλπ. Εάν έντός 15 ήμερών από της παραδόσεως του κυνός δέν εύρεθί ή κάτοχος τούτου, τόν σωματεϊόν προβαίνει εις την διά δημοπρασίας ένοπίσιν του κυνός, των πρακτικών μή υποκειμένων εις έγκρισιν αρχής τινός. Τό έκπλειστηρίασμα, μετά την αφαίρεσιν των καταβληθέντων έξόδων διατροφής κλπ. του κυνός, αποδίδεται εις τόν κάτοχον του κυνός έφ' όσον ούτος ήθελε παρουσιασθί έντός μηνός από της έκποιήσεως του κυνός άλλως εισάγεται εις τόν δημόσιον ταμείον πλην του ένδός τρίτου, χορηγουμένου ως άμοιβή εις τόν εύρόντα τόν κύνα.

4. Έν πάση περιπτώσει ισχύουσιν αί περί συλλογής κυνών αστυνομικά διατάξεις.

Δικονομία και ποινάι.

"Αρθρον 15.

1. Πάς δημόσιος, δημοτικός και κοινοτικός υπάλληλος ή υπηρέτης πάντα τά όργανα της ένόστου δημοσίας δυνάμεως, αί άγροφύλακες και φύλακες κυνηγίου υποχρεούνται, πάς δέ πολίτης δικαιούται να καταγγέλλωσι πάντα παραβάτην των περί θήρας διατάξεων.

2. Οί δασικοί υπάλληλοι και τά όργανα χωροφυλακής, αστυνομίας, άγρονομίας και άγρονομίας, ως και οί άνεγνωρισμένοι ιδιωτικοί φύλακες κυνηγίου δικαιούνται να έρευνώσι πάντα κυνηγετικόν σάκκον και να προβαίνωσι εις έρευναν και έλεγχον γενικώς των κυνηγών, έχουσι δέ και δικαιώματα και καθήκοντα άνακριτικού υπαλλήλου. Δικαιούνται επίσης προκειμένου περί παραβάσεως διατάξεων του παρόντος νόμου να κατάσχωσι την άδειαν κυνηγίου, τά όπλα, ως και πάντα τά κυνηγετικά όργανα και μέσα παρανόμου θήρας έτι δέ και τά θηράματα εις οίανδήποτε κατάστασηιν και άν ταύτα εύρίσκονται, άκίνητα και τάς τυχόν περιεχούσας ταύτα χύτρας και άλλα μαγειρικά είδη και σκεύη.

"Αρθρον 16.

1. Τιμωρείται άνευκλήτως διά προστίμου 500—3.000 δραχμών ή διά κράτησεως 10—30 ήμερών ή και δι' άμφοτέρων των ποινών τούτων πάς παραβάτης διατάξεως του παρόντος νόμου.

2. Τό εκ της μετατροπής της ποινής της κρατήσεως εις χρηματικήν τιαύτην χρηματικόν ποσόν δέν δύναται να είναι μικρότερον του ως κατωτέρω τούτου καθοριζόμενου εν τη παρ. 1 του παρόντος άρθρου.

3. Άξιωματικοί, υπάξιωματικοί και όπλίται του κατά γην θάλασσαν και άέρα στρατού ως και πάντες εν γένει οί δημόσιοι υπάλληλοι, υπηρέται, άγροφύλακες και φύλακες κυνηγίου, επί των περί θήρας παραβάσεων τιμωρούνται με διπλάσιαν ποινήν των διά του παρόντος άρθρου καθοριζόμενων τούτων. υποκείμενοι ταυτόχρονως και εις πειθαρχικόν έλεγχον.

4. Παρανόμως φονεύων ή όπωσδήποτε παρανόμως συλλαμβάνων ή άποκτείνων έλάφους, αϊγάγρους, δορκάδας και φασιανούς, τιμωρείται διά προστίμου 3.000—5.000 δραχμών και άποζημιώσεως υπέρ του Δημοσίου, δι' έκαστον έλαφον 4.000 δραχμών, δι' έκαστον αϊγαγρον 3.000 δραχμών, δι' έκαστην δορκάδα 2.000 δραχμών, και δι' έκαστον φασιανόν 1.500 έρ.

Τό ήμισυ της ως άνω άποζημιώσεως, ολόκληρον δέ προκειμένου περί φασιανών, λαμβάνει ή μηνυτής μετά την έκδοσιν της καταδικαστικής αποφάσεως.

5. Όδηγοί αυτοκινήτων ή άλλων μέσων συγκοινωνίας διά των οποίων διενεργήθη την νύκτα θήρα μετά ή άνευ φανών ή προβολέων και έφ' όσον δέν συναλήφθησαν επ' αυτοφώρ. όποτε υπάγονται εις τάς διατάξεις του άμέσως επομένου άρθρου. θεωρούνται συνεργοί έφ' έσον έντός δύο ήμερών από της παραβάσεως δέν κατήγγειλον αθωομήτως την πράξιν.

6. Ο κλέπτων ή εκ προθέσεως άποκτείνων, άκρωτηριάζων, ή δηλητηριάζων κύνας κυνηγετικούς ή θανατώνων τούτους πρό των βεβαίων ή ύπόπτων έκδηλώσεων επί τούτων λύσσει. τιμωρείται διά των υπό του ποινικού νόμου καθοριζόμενων ποινών περί ζωοκλοπής και ζωοκτονίας υποχρεούται δ' εις άποζημίωσιν υπέρ του κατόχου εκ δισχιλίων δραχμών τουλάχιστον.

"Αρθρον 17.

1. Τά όργανα και μέσα διά των οποίων διενεργήθη παρανόμως θήρα άσχετως εποχής, ως και τά κυνηγετικά όπλα και πυρομαχικά όταν ή δι' αυτών κυνηγών στερηται άδειας κυνηγίου ή κυνηγεί εις άπηγορευμένον χρόνον και χώρον. κατάσχονται και δημοσιούνται προς όφελος κατά μέν τόν ήμισυ του δημοσίου κατά δέ τόν έτερον ήμισυ του οικείου συνεργαζόμενου κυνηγετικού σωματεϊου.

2. Επίσης κατάσχεται και δημοσιείται και πών μεταφορικών μέσων όταν δι' αυτού διενεργήται παράνομος θήρα. Προκειμένου όμως περί αυτοκινήτου τούτο δύναται να παραδοθί εις τόν κύριον αυτού επί έγγυήσει δραχμών δέκα χιλιάδων κατατεθειμένου διά γραμματίου παρακαταθήκης. της καταδικαστικής αποφάσεως δυνάμενης να διατάσση είτε την δημευσιν του αυτοκινήτου, όποτε ή έγγυήσις επιστρέφεται εν όλω μέν εάν τόν έκπλειστηρίασμα είναι άνωτερον των δέκα χιλιάδων δραχμών, εν μέρει δέ μέχρι της συμπληρώσεως του ποσού τούτου, είτε την εισαγωγήν αυτής εις τόν Δημόσιον Ταμείον άνευ δημεύσεως του αυτοκινήτου. Η έγγυήσις επιστρέφεται επίσης εν περιπτώσει άθώωσεως.

3. Επίσης κατάσχεται ή άδεια κυνηγίου του παρανόμως θηρεύματος. τούτου μή δυναμένου τότε να λάβη έτέραν ή να θηρεύη εν τώ μεταξύ, μέχρι της λήξεως της κυνηγετικής περιόδου, έντός άν κηρυχθί άθώος υπό του δικαστηρίου. όποτε επιστρέφεται αυτό ή καταγχεθείσα άδεια.

4. Στερείται όπωσδήποτε του δικαιώματος θήρας διά χρονικόν διάστημα όχι μικρότερον της πενταετίας ή ύπαίτιος κυνηγετικού δυστυχήματος, άσχετως πάσης άλλης ποινής, ή εις χείρας του δέ τυχόν άδεια κυνηγίου άνακαλείται και κατάσχεται.

5. Τά εκ παρανόμου θήρας προεργάμενα θηράματα κατάσχονται και εκποιούνται διά δημοπρασίας. Μετά την έκδοσιν της δικαστικής αποφάσεως εάν μέν αυτή είναι άθωωτική, τόν έκπλειστηρίασμα αποδίδεται εις τόν άθωωθέντα. εάν δέ καταδικαστική, εισάγεται εις τόν μετοχικόν ταμείον των πολιτικών υπαλλήλων.

6. Η δημοπρασία επί των κατασχόμενων θοοματίων διενεργείται υπό του κατασχόντος ταύτα υπαλλήλου επί παρουσίαν άνακριτικού ή οίονδήποτε άλλου δημοσίου ή κοινοτικού υπαλλήλου και εν έλλείψει ένώπιον δύο μαρτύρων, μή υποκείμενων των πρακτικών εις έγκρισιν άνωτέρας τινός αρχής.

Ἄρθρον 18.

1. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἀναγράφεται ἐτησίως πίστωσης μέχρις 150 χιλιάδων δραχμῶν διὰ τὴν ἱδρυτὴν ἐκτροφείων θηραμάτων ἢ μονίμων πάρκων. διὰ τὴν ἀγοράν, σύλληψιν καὶ μεταφορὰν διαφόρων θηραμάτων εἰς μέρη τοῦ κράτους στερούμενα τοιούτων, διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν εἰς τὴν θήραν, γεωργίαν, κτηνοτροφίαν καὶ δασοποιίαν ἐπιβλαβῶν ζώων καὶ πτηνῶν καὶ ἐν γένει διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ κυνηγίου, τῆς ἐκάστοτε δαπάνης καθοριζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Τελικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 19.

Μεταβατικαὶ διατάξεις

1. Μέχρι τῆς συγκεντρώσεως τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων πόρων, ἐπιτρέπεται ὥπως τὸ κεντρικὸν ταμεῖον γεωργίας, κτηνοτροφίας καὶ δασῶν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου σκοπῶν διαθέσῃ τὰ ἀπαιτούμενα ποσὰ ἐκ τῶν λοιπῶν πόρων αὐτοῦ.

2. Κυροῦνται αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας γενόμεναι πρὸς ἐξόντωσιν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων ἀποστολαὶ χρηματικῶν ποσῶν εἰς διάφορα ταμεῖα θήρας ὑπὸ τοιούτων διαθετόντων πλεονάσματα πόρων.

3. Τὰ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀνεγνωρισμένα ὡς συνεργαζόμενα κυνηγετικὰ σωματεῖα, ἐκτὸς ἐκείνων καὶ ὑποὶ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἤθελεν

2. Κυροῦνται αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἠπολέσει τὴν ιδιότητά τοῦ συνεργαζομένου ὑποχρεοῦνται ἐντὸς τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω προθεσμίας νὰ προαρμόσῃσι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ παρόντος νόμου τὰ κηρυκτικὰ καὶ τὴν διοίκησιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 20.

Καταργούμεναι διατάξεις

Καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 200 ἕως 214 συμπεριλαμβανομένου καὶ τῶν ἄρθρων 233 ἕως 237 συμπεριλαμβανομένου τοῦ νόμου 4173(1929) περὶ βατικῶν κώδικος ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τῶν νόμων 5728(1932) καὶ 5785(1933) ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 15 καὶ 16 τοῦ ἀπὸ 3(6)1935 Ἀν. Νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ δασῶν νόμων».

Ἄρθρον 21.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται τριάνοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του, πλὴν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων

6 καὶ 8 ὧν ἡ ἰσχὺς ἄρχεται εὐθὺς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Αὐγούστου 1939.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΙΣ ΤΑΜΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Αὐγούστου 1939.

Ὁ ἐκ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΓΙΣ ΤΑΜΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(2)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 1927. 1939

Περὶ ἐγκρίσεως γενομένων δαπανῶν ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Γεωργίας κατὰ τὰ πρὸ τοῦ 1939—40 οἰκονομικά ἔτη καὶ χορηγίας πιστώσεως διὰ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνονται αἱ κατωτέρω ἀναφερόμεναι δαπάναι ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Γεωργίας, ἀφορῶσαι παρελθόντα οἰκονομικά ἔτη.

Διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν δαπανῶν τούτων ἐγκρίνεται ἡ ἐγγραφή τῶν ἀπαιτούμενων πιστώσεων ἐν τῷ Εἰδικῷ Προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1939—40, ὡς ἐξῆς:

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Κατηγορία I.

Τακτικά.

Κεφ. 1. ἄρθρ. 5 δις. Ἐξόδα φωτισμοῦ, ὑδρεύσεως, θερμάνσεως, ἔξοδα συντηρήσεως τῶν οἰκείων ἐγκαταστάσεων, ὑλίων καθαριότητος τοῦ Καταστήματος κλπ. (ἐκ παρελθ. οἰκονομικῶν ἐτῶν (α) δρχ. 20.278.

Κεφ. 4, άρθρ. 2 δίζ. 'Οδοιπορικά και από-
ζημιώσεις προσωπικού Κτηνιατρικής 'Υ-
πηρεσίας εξερχομένου της έδρας του δι'
εκτέλεσιν υπηρεσίας (ἐκ παρελθ. οίκο-
νομικῶν ἐτῶν) ... (α) Δρ. 87.032.—

Κεφ. 4, άρθρ. 7 δίζ. 'Αμοιβαι κτηνιάτρων
δι' ἐνεργουμένων ὑπ' αὐτῶν ἐμβολια-
σμοὺς κτηνῶν (ἐκ παρελθ. οἰκονομικῶν
ἐτῶν) ... (α) » 10.124.—

Κεφ. 4, άρθρ. 12. 'Ημερομίσθια σταυλιτῶν
σταθμῶν ἐπιδητῶρων (ἐκ παρελθ. οἰκο-
νομικῶν ἐτῶν) ... (β) » 8.184.—

Κεφ. 5, άρθρ. 7 δίζ. 'Οδοιπορικά καὶ συνα-
φείς ἀποζημιώσεις τῶν δασικῶν ὑπαλ-
λήλων τῆς ἐξωτερικῆς υπηρεσίας κλπ.
(ἐκ παρελθ. οἰκονομικῶν ἐτῶν) .. (α) » 214.651.40

Κεφ. 5, άρθρ. 8 δίζ. 'Πάγια οδοιπορικά κα-
τωτέρου δασικοῦ προσωπικοῦ (ἐκ πα-
ρελθ. οἰκονομικῶν ἐτῶν) ... (γ) » 24.083.65

Κεφ. 5, άρθρ. 18 δίζ. 'Εξοδα διοικητικῶν
ἀποβολῶν καὶ λοιπὰ δικαστικά ἐξοδα (ἐκ
παρελθ. οἰκονομικῶν ἐτῶν) (α) » 474.—

Κεφ. 5, άρθρ. 19 δίζ. 'Εξοδα θερμάνσεως
καὶ φωτισμοῦ δασικῶν ὑπηρεσιῶν (ἐκ
παρελθ. οἰκονομικῶν ἐτῶν) ... (α) » 4.100.—

Κεφ. 6, άρθρ. 4 δίζ. 'Οδοιπορικά ἀποζη-
μιώσεις δασικοῦ προσωπικοῦ ἀσχολουμέ-
νου εἰς ἔργα ὁρεινῆς, ὑδρονομικῆς πε-
ριοχῆς (ἐκ παρελθ. οἰκονομικῶν ἐτῶν) » 42.788.25

Σύνολον τακτικῶν .. » 411.735.30

Κατηγορία I.

"Εκτακτα.

Κεφ. 15, άρθρ. 1. Τακτοποιήσεις προκατα-
βολῶν διαφόρων ταμιῶν κατὰ τὸ ἔτος
1914 ... (δ) δρχ. 308.80

Σύνολον ἐκτάκτων .. » 308.80

Σύνολον κατηγορίας I .. » 412.044.10

Ἀνακεφαλαίωσις.

(α)	Ἐκ τῆς χρήσεως 1938—39	
(β)	» » » 1933—34	δρχ. 3.938.—
	» » » 1934—35	» 1.180.70
	» » » 1935—36	» 3.065.30
(γ)	» » » 1934—35	» 9.537.85
	» » » 1935—36	» 14.545.80

(δ) Ἐκ τῆς χρήσεως 1914..... Δρ. 72.80
» » » 1918 » 236.—

Ἐν Κερκύρα τῇ 20 Αὐγούστου 1939.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

I. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, I. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟ-
ΣΤΟΛΙΑΝΗΣ, I. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ.
ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ, Σ.
ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, Π. ΠΑ-
ΠΑΒΑΣΙΑΔΕΙΟΥ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑ-
ΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Κ.
ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Αὐγούστου 1939.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων
περὶ τρόπου διεξαγωγῆς τῆς ὑπηρεσίας Ταμείου Πα-
ρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ συστάσεως καὶ ἀποδό-
σεως παρακαταθηκῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

"Εχόντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 4, 14, 24, 25 καὶ 35 τοῦ ἀπὸ
21 Μαρτίου 1926 Νομοθ. Διατάγματος περὶ Ὁργανισμοῦ
τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων» κυρωθέντος ὑπὸ
τοῦ Νόμου 3646 καὶ σύμφωνα γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς
Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Ἐκ τοῦ κειμένου τῆς 6ης καὶ 7ης παραγράφου τοῦ
ἁρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 25 Αὐγούστου 1934 Διατάγματος περὶ
τρόπου διεξαγωγῆς τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου Παρακατα-
θηκῶν καὶ Δανείων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις» διαγράφονται αἱ λέξεις
«ἢ μερισματοποιεῖσιν». Ὁμοίως ἐκ τοῦ κειμένου τῆς 1ης
παραγράφου τοῦ ἀριθμοῦ .η' τοῦ ἁρθρου 7 τοῦ αὐτοῦ Διατάγ-
ματος διαγράφονται αἱ λέξεις «καὶ μερισματοποιεῖσιν».

2. Ἐκ τοῦ κειμένου τοῦ ἀριθμοῦ 3 τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ ἀπὸ
26 Αὐγούστου 1936 Β. Διατάγματος περὶ τροποποιήσεως τοῦ
ἀπὸ 25 Αὐγούστου 1934 Διατάγματος περὶ τρόπου διεξαγω-
γητικῶν Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων,
ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις» διαγράφονται αἱ λέξεις «καὶ μερισματο-
ποιεῖσιν».

3. Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου 1926 Διατάγματος «περὶ συστάσεως καὶ ἀποδόσεως παρακαταθηκῶν καὶ καταθέσεων παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «ὁ ἐπὶ τῶν παρακαταθηκῶν καὶ καταθέσεων ἐν γένει τόκος ἐκκαθαρίζεται εἰς χρονολογίας ὀριζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, πλὴν τῆς περιπτώσεως τῆς ἀναλήψεως ὀλοκλήρου τοῦ κεφαλαίου, ὅποτε ὁ τόκος ἐκκαθαρίζεται καὶ καταβάλλεται κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀναλήψεως».

4. Ἡ ἀληθὴς ἐννοια τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου 1926 Διατάγματος «περὶ συστάσεως καὶ ἀποδόσεως παρακαταθηκῶν καὶ καταθέσεων παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων» εἶναι ὅτι τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων προδίνει οἰκοθεν εἰς τὴν κοπὴν καὶ εἰσπραξίν τῶν ἐν Ἑλλάδι πληρωνομένων ληξιπροθέσμων τοκομεριδίων τῶν ἐπὶ παρακαταθήκῃ ὁμολογιῶν. Ὡς πρὸς τὴν εἰσπραξίν τοκομεριδίων μὴ πληρωνομένων ἐν Ἑλλάδι, ταύτην δύναται νὰ ἐνεργῇ τὸ Ταμεῖον οἰκοθεν ἐὰν καὶ καθόσον εἶναι εὐχερὲς.

5. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου 1926 Διατάγματος περὶ συστάσεως καὶ ἀποδόσεως παρακαταθηκῶν παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων προστίθεται παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

Ὅσῳκις ἡ ἀπόδοσις παρακαταθήκης ἐνεργεῖται τῇ ἐγγράφῳ ἐντελῇ τοῦ ἀρμοδίου Δικαστικοῦ Γραμματέως ῥέον νὰ βεβαιῶνται ἰδιογράφως ὅτι ἡλέγχθη παρ' αὐτοῦ τὸ πρωτότυπον

τῆς δημοσιευθείσης ἀποφάσεως, ἢ βουλεύματος, δι' ὧν διετάχθη ἡ ἀπόδοσις, καὶ τὰ λοιπὰ δικαιολογητικὰ τῆς ἀποδόσεως ἐγγράφα.

Ἄρθρον 2.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου δύναται, παρισταμένης ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης, ν' ἀναθέτῃ εἴτε εἰς μονίμους ὑπαλλήλους τοῦ Ταμείου εἴτε εἰς μονίμους ὑπαλλήλους τῆς Ἑπαρχιακῆς Ταμειακῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους, τὴν σύστασιν ἀνωμάτων (χρηματικῶν) παρακαταθηκῶν ἔξω τοῦ καταστήματος τῆς Κεντρικῆς Διευθύνσεως, τῶν ὑποκαταστημάτων καὶ Γραφείων Παρακαταθηκῶν.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὰ γραμματικά ἐκδίδονται καὶ ὑπογράφονται ὑπὸ τῶν εἰς οὗς ἀνετέθη ἡ σύστασις τῶν παρακαταθηκῶν.

Τὰ τῆς λογοδοσίας τῶν ὁργάνων τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ Ταμείου καὶ τὰ τῆς εἰσπράξεως τῶν εἰσπραχθέντων ποσῶν εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ Ταμείου ὀρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 21 Αὐγούστου 1939.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός
ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ